

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2020/2019
05.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., против туженог АД „ББ“ из ..., кога заступа пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3384/18 од 06.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3384/18 од 06.03.2019. године.

Образложење

Делимичном пресудом Основног суда у Руми П1 100/15 од 05.10.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог бр. .. од 18.06.2014. године, о отказу уговора о раду тужиоцу и обавезан тужени да врати тужиоца на рад. Одбијен је део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да га врати на радно место помоћника машиновође. Ставом другим делимичне пресуде првостепени суд је констатовао да ће о преосталом делу тужбеног захтева одлучити коначном одлуком.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 3384/18 од 06.03.2019. године, жалбу туженог одбио и делимичну пресуду Основног суда у Руми П1 100/15 од 05.10.2018. године потврдио у делу у којем је усвојен тужбени захтев.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог дозвољена, али да није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужени је 04.06.2014. године донео упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду тужиоцу у којем је наведено да је тужилац 20.03.2014. године на локомотиви број .., на возу број .. са машиновођом ВВ вршио неовлашћену манипулацију на региструјућем брзиномерном уређају, тако што је принудно подглављена казалька за показивање брзине, што је имало за последицу да се на брзиномерној траци бележи стајање локомотиве у времену од 17.54 до 17.59 часова без показивања пада брзине, у циљу противправног истакања горива, чиме је угрозио безбедност железничког саобраћаја и учинио повреду радне обавезе утврђене тачком 13. алинеја 3, 4, 5. уговора о раду. Наведено је утврђено из прочитане брзиномерне траке и извештаја комисије именоване решењем бр. .. од 10.04.2014. године и потврде ПУ Шабач о враћеним предметима (три бурета по 70 литара дизел горива). Тужилац се изјаснио у вези упозорења 13.06.2014. године, у коме је навео да је упозорење неистинито, да нису тачни наводи у њему и да није учинио ни једну повреду радне обавезе нити радњу која му је стављена на терет. Из извештаја комисије по решењу бр. .. од 10.04.2014. године, а на основу решења директора сектора за вучу возила и директора дирекције за превоз, формирана је комисија, чији је закључак да локомотиве број .., .. и .. имају брзиномере на којима су вршене неовлашћене радње супротне упутствима (упутство ЖЗ 230, упутство бр. 16/98-574), те да је у свим анализираним случајевима дошло до недозвољених радњи на региструјућем брзиномеру. Комисија је утврдила да су недозвољене радње вршене тако што је кроз отвор за осветљење брзиномера увлачена жица којом је казалька брзиномера заглављена на одређену брзину, све у намери да се прикаже да се вучно возило креће, иако је оно стајало. Напоменуто је да комплетан исправан брзиномер у том делу има стакло и не постоји могућност увлачења жице или сличног предмета, а да слична могућност за злоупотребе постоји приликом отварања поклопца региструјућег брзиномера који увек треба да је закључан. У случају отварања поклопца постоји могућност за подглављивање казальке, али сада преко летвице за погон механизма казальке. На локомотиви број .. бравица за закључавање поклопца региструјућег брзиномера не постоји (таква је конструкција). У извештају су предложене мере у циљу отклањања ових пропуста. Тужени је 18.06.2014. године донео решење којим је тужиоцу отказан уговор о раду због учињене повреде радне обавезе утврђене у тачки 13. алинеја 3, 4. и 5. уговора о раду које је извршио тако што је 20.03.2014. године приликом обављања послова помоћника машиновође на локомотиви број .. на возу број .., извршио неовлашћену самовољну манипулацију на региструјућем брзиномерном уређају (тахографу), тако што је принудно подглавио казальку за показивање брзине, а што је имало за последицу да се на брзиномерној траци бележи стајање локомотиве у времену од 17.54-17.59 часова без показивања пада брзине, чиме је угрожена безбедност железничког саобраћаја.

На основу тако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да тужени у оспореном решењу није конкретизовао повреде радне обавезе које су тужиоцу стављене на терет, због чега је према израженом правном ставу нижестепених судова захтев тужиоца за поништај оспореног решења о отказу уговора о раду основан.

Оспорено решење о отказу уговора о раду тужени је донео на основу члана 179. став 1. тачка 2. и 3. Закона о раду. Наведном одредбом прописано је да послодавац запосленом може отказати уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, односно ако запослени не

поштује радну дисциплину прописану актом послодавца и ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

У конкретном случају не постоји отказни разлог предвиђен чланом 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, будући да тужени није пружио доказе на основу којих би се могло поуздано и несумњиво утврдити да постоји кривица запосленог за повреде радних обавеза које су му стављене на терет. У том смислу тужени није конкретизовао повреде радне обавезе које су му стављене на терет, јер није наведена ни једна конкретна чињеница – где, када и како је тужилац извршио подглављивање казальке мерног уређаја и на основу чега је утврђено да је то баш он учинио. Тужени је само указивао на постојање индиција о одговорности тужиоца, што није довољан степен извесности вероватноће за утврђење чињенице у судском поступку о одговорности запосленог за повреде радне обавезе које су му од стране послодавца стављене на терет. Закључак комисије на који се тужени позива у ревизији, није доказ о кривици самог тужиоца за учињену повреду радне обавезе, јер је комисија утврдила постојање неправилности на уређајима за мерење брзине и дала предлог мера за спречавање даљих злоупотреба, али није утврдила ко је подглавио казальку, због чега се не може претпоставити да је то учинио машиновођа или његов помоћник, без иједног доказа у прилог томе.

Не могу прихватити као основани наводи ревизије да је материјално право погрешно примењено.

Ово из разлога што је у поступку по тужби ради поништаја одлуке о отказу уговора о раду, терет доказивања постојања отказног разлога на туженом послодавцу, па у ситуацији када ти докази изостану, решење о отказу уговора о раду тужиоца је незаконито. То даље значи да у конкретном случају тужени није доказао да је тужилац крив за недозвољене радње, нити да је својом кривицом починио повреду радне обавезе утврђене уговором о раду, која му се ставља на терет, нити су исте конкретизоване. У решењу о отказу уговора о раду није наведена ни једна конкретна чињеница у погледу места, времена и начина на који је тужилац извршио учињену повреду радне обавезе и на основу чега је утврђено да је то тужилац учинио, што оспорено решење чини незаконитим. Из изведених доказа судови нису могли са сигурношћу да утврде да су постојали разлози за отказ уговора о раду тужиоцу, због чега је решење туженог незаконито а захтев тужиоца основан у делу за поништај решења о отказу уговора о раду.

Из наведених разлога, а на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић